

* * *

V nedeljo po sv. Jakobu je bila v Bikovji nova maša. Pel jo je logarjev gospod Janez. Vse je bilo veselo; vsa fara se je radovala lepega praznika, a najbolj logarjeva družina. Povabljena sta bila tudi stari Ažman in njegov sin Jaka, ki je ravnokar dostal kazen za svoj prestopok. Novomašnikov oče jima je napravil novo obleko. Mej pojedino pa je izročil Andrej kupno pismo Jaku, češ, da je odslej Ažmanova koča njegova svojina. Kupil jo je od sedanjega lastnika za Jerine denarje. To je bilo njegovo maščevanje. Logarjeva hiša je dobila kmalu novega gospodarja — Andreja. Stari logar mu je izročil gospodarstvo in službo, počival bi bil rad na stare dni. Gospodinja hiši je Barbka. Andrej še zdaj rad pripoveduje svoje dogodke in vedno pravi, da ga je Bog poplačal zato, ker se je kot deček bal razžaliti ga in takó je dospel k sreči in blagostanju le — s pomočjo Božjo.

J. Sovran.

Svečnica.

Ura v stolpu osem bije,
Téma zêmlje več ne krije;
Solnce k nam vže žarke lije,
Mrzel veter zunaj brije.

Cerkev pražnje se obleče,
Zunaj v biserih leskeče,
Znotraj sveče pa gorijo,
Gori k nebu vse plamtijo.

Vidiš dečka, v rôki svečo
Ima belo in gorečo;
Se veselje na obrazu
Vidi mu, če tudi v mrazu.

Prostor velik okrog njega,
Cerkev krasna še obsega;
Danes poln je ljudske gnječe,
V rokah mnogih vidiš sveče.

Luč pri luči, mnogobrojne
Lepe so in vse dostojne,
Mašnik pa jih blagoslavlja,
Sveti dar potem opravlja.

Ko končano sveto delo,
Staro, mlado je veselo.
Vse domón je zdaj hitélo,
Sveče, blagoslov imélo.

Človek, glej! življenje kratko,
Tvoje je, v mladosti sladko;
Pa trpljenje kmalu pride,
Kadar ti mladost otide.

Skrbi pa, da prej ko vgasne
Ti življenja luč, da časne,
Večne rešiš se nesreče,
Blagoslov dobiš — kot sveče!

Zdravko.

